



ภาษาเวียดนาม

พื้นฐาน

TIẾNG VIỆT CƠ SỞ

1

ผศ.ดร.รุจิวรรณ เหล่าไพโรจน์
Hương



ภาษาเวียดนาม

พื้นฐาน

.....
TIẾNG VIỆT CƠ SỞ

1

พศ.ดร.รุจิวรรณ เหล่าไพโรจน์
Hương

คำนำ

หนังสือ ภาษาเวียดนามพื้นฐาน 1 เล่มนี้ ได้พัฒนามาจากเอกสารคำสอน กระบวนวิชา 030101 ภาษาเวียดนามพื้นฐาน 1 ที่ใช้สอนให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตั้งแต่ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2563 เป็นต้นมา และผู้เขียนได้รับทุนสนับสนุนผลิตหนังสือจากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หนังสือเล่มประกอบด้วยเนื้อหา จำนวน 10 บท เริ่มตั้งแต่ตัวอักษรและการสะกดคำในภาษาเวียดนาม บทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย คำศัพท์และคำแปล ไวยากรณ์พร้อมคำอธิบาย รวมถึงแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเชี่ยวชาญ

ผู้เขียนขอขอบคุณคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ภาษาเวียดนามให้กับผู้เขียนซึ่งผู้เขียนสามารถนำมาถ่ายทอดให้กับผู้ที่สนใจในภาษาเวียดนามได้จนถึงปัจจุบันนี้

ผู้เขียนขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ช่วยให้ความเห็นในการปรับแก้หนังสือเล่มนี้ให้สมบูรณ์ขึ้น และขอขอบคุณ ดร. เหงวียน ถิ ถวี โจว (Nguyen Thi Thuy Chau) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์แห่งชาติฮานอย เวียดนาม ที่ช่วยตรวจทานและแก้คำผิด

ผู้เขียนหวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่และคนที่รักและสนใจในภาษาเวียดนามและประเทศเวียดนาม

รุจิวรรณ เหล่าไพโรจน์ (เอื้อง)

21 ตุลาคม 2564

LỜI NÓI ĐẦU

Cuốn sách “Tiếng Việt cơ sở 1” này được phát triển từ bài giảng học phần Tiếng Việt cơ sở 1, mã số 030101, dùng cho sinh viên trường Đại học Chiang Mai từ học kì thứ nhất của năm học 2020. Đề xuất bản cuốn sách này, tác giả đã nhận được sự hỗ trợ về tài chính của khoa Nhân văn, trường Đại học Chiang Mai.

Nội dung của cuốn sách bao gồm 10 bài học, bắt đầu từ bảng chữ cái, cách ghép vần trong tiếng Việt, các bài hội thoại theo tình huống giao tiếp khác nhau, từ vựng và giải nghĩa, giải thích các tiêu điểm ngữ pháp và các bài thực hành để người học thành thạo trong việc sử dụng tiếng Việt.

Tác giả xin trân trọng cảm ơn các thầy cô đã cung cấp vốn kiến thức tiếng Việt cho bản thân để có thể truyền đạt lại cho những người quan tâm tới tận hôm nay. Tác giả xin cảm ơn các chuyên gia đã đóng góp ý kiến để cuốn sách này được hoàn thiện hơn. Tác giả cũng xin cảm ơn tiến sĩ Nguyễn Thị Thùy Châu, giảng viên trường Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn, Đại học Quốc gia Hà Nội, người đã giúp kiểm tra và chỉnh sửa các lỗi sai trong cuốn sách này.

Tác giả hy vọng tài liệu này sẽ giúp ích cho sinh viên trường Đại học Chiang Mai và những người yêu thích tiếng Việt và đất nước Việt Nam.

Rujiwan Laophairoj (Hương)

21/10/2021

Mục lục
(สารบัญ)

	หน้า
คำนำ	i
LỜI NÓI ĐẦU	ii
MỤC LỤC (สารบัญ)	iii-vi
บทที่ 1 Hệ thống ngữ âm tiếng Việt ระบบเสียงภาษาเวียดนาม	1 - 20
- แผนการสอน	1
- ตัวอักษรภาษาเวียดนาม	2
- ระบบเสียงภาษาเวียดนาม	4
- วิธีการประสมคำในภาษาเวียดนาม	10
- แบบฝึกหัด	14
- แบบฝึกออกเสียงภาษาเวียดนาม	17
บทที่ 2 Chào hỏi การทักทาย	21 - 30
- แผนการสอน	21
- บทสนทนา	22
- คำศัพท์	23
- ไวยากรณ์	24
- คำศัพท์เพิ่มเติม	26
- แบบฝึกหัด	28

บทที่ 3	Giới thiệu –Làm quen	แนะนำ ทำความรู้จัก	31 - 40
	-	แผนการสอน	31
	-	บทสนทนา	32
	-	คำศัพท์	33
	-	ไวยากรณ์	34
	-	แบบฝึกหัด	37
บทที่ 4	Quốc tịch, Ngôn ngữ	สัญชาติ ภาษา	41 - 50
	-	แผนการสอน	41
	-	บทสนทนา	42
	-	คำศัพท์	43
	-	ไวยากรณ์	44
	-	คำศัพท์เพิ่มเติม	47
	-	แบบฝึกหัด	48
บทที่ 5	Nghề nghiệp	อาชีพ	51 - 58
	-	แผนการสอน	51
	-	บทสนทนา	52
	-	คำศัพท์	53
	-	ไวยากรณ์	54
	-	คำศัพท์เพิ่มเติม	55
	-	แบบฝึกหัด	56

บทที่ 6 Sở thích งานอดิเรก 59 - 68

- แผนการสอน 59
- บทสนทนา 60
- คำศัพท์ 61
- ไวยากรณ์ 63
- คำศัพท์เพิ่มเติม 65
- แบบฝึกหัด 66

บทที่ 7 Số đếm ตัวเลข 69 - 80

- แผนการสอน 69
- บทสนทนา 70
- คำศัพท์ 71
- ไวยากรณ์ 72
- แบบฝึกหัด 77

บทที่ 8 Ngày, Thời gian วัน เวลา 81 - 90

- แผนการสอน 81
- บทสนทนา 82
- คำศัพท์ 83
- ไวยากรณ์ 85
- คำศัพท์เพิ่มเติม 87
- แบบฝึกหัด 88

บทที่ 9 **Mùa và thời tiết** ฤดูกาลและอากาศ

91 - 98

- แผนการสอน 91
- บทสนทนา 92
- คำศัพท์ 93
- ไวยากรณ์ 95
- คำศัพท์เพิ่มเติม 96
- แบบฝึกหัด 96

บทที่ 10 **Tình cảm** ความรู้สึก

99 - 106

- แผนการสอน 99
- บทสนทนา 100
- คำศัพท์ 101
- ไวยากรณ์ 103
- แบบฝึกหัด 105

บรรณานุกรม

107



CHIANG MAI
UNIVERSITY PRESS

ISBN 978-616-398-642-9



ราคา 220 บาท

แผนการสอนประจำบทที่ 1

ระบบเสียงภาษาเวียดนาม



หัวเรื่อง

1. ระบบเสียงภาษาเวียดนาม
 - ตัวอักษรภาษาเวียดนาม
 - ระบบเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์
2. วิธีการประสมคำภาษาเวียดนาม
3. แบบฝึกปฏิบัติ (แบบฝึกออกเสียงภาษาเวียดนาม)
4. แบบฝึกหัด

วัตถุประสงค์

1. ผู้เรียนจำตัวอักษรและออกเสียงภาษาเวียดนามได้
2. ผู้เรียนเข้าใจวิธีการประสมคำภาษาเวียดนาม
3. ผู้เรียนสามารถนำวิธีการประสมคำไปประยุกต์ใช้ในการออกเสียงคำอื่นๆ ในภาษาเวียดนามได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ในภาษาเวียดนาม (สำเนียงฮานอย)
2. ผู้เรียนได้ฝึกสะกดคำ และผันเสียงวรรณยุกต์
3. ผู้เรียนได้ทบทวนและฝึกทำแบบฝึกหัด

Bài 1

HỆ THỐNG NGỮ ÂM TIẾNG VIỆT

ระบบเสียงภาษาเวียดนาม

1.1 CHỮ CÁI TIẾNG VIỆT (ตัวอักษรภาษาเวียดนาม)

ตัวอักษรในภาษาเวียดนามทุกตัวมีชื่ออ่านตามธรรมเนียมดั้งเดิมของเวียดนาม เช่น ตัวอักษร **a** มีชื่อว่า **อา** ตัวอักษร **b** มีชื่อว่า **เบ** ตัวอักษร **c** มีชื่อว่า **เซ** หากเปรียบเทียบกับภาษาไทย ตัวอักษร **g** มีชื่อตัวอักษรว่า **ไก** ตัวอักษร **h** มีชื่อตัวอักษรว่า **ไฮ** ตัวอักษร **k** มีชื่อตัวอักษรว่า **ควาย** เป็นต้น

การมีชื่อเรียกตัวอักษรเพื่อที่ว่าเวลาสะกดคำ สามารถบอกชื่อของตัวอักษรได้ว่าต้องใช้ตัวไหนในการเขียน เช่น ในภาษาเวียดนาม มีอักษร **i** (อี) และ **y** (อี) ซึ่งมีเสียงเดียวกัน แต่ชื่อเรียกต่างกัน คือ **i** (อี อีหนั๊ง) และ **y** (อี อีส่าย)

นอกจากชื่อเรียกตัวอักษรแล้ว ในภาษาเวียดนามยังมีชื่อในการออกเสียงของตัวอักษรเพื่อใช้ในการสะกดคำด้วย เช่น ตัวอักษร **a** ออกเสียงว่า **อา**, ตัวอักษร **b** ออกเสียงว่า **เบอ** เมื่ออ่านคำว่า **ba** จะออกเสียงในการสะกดคำว่า **เบอ+อา=บา** เป็นต้น

ชื่อการออกเสียงของตัวอักษรภาษาเวียดนามมีที่ปรากฏซ้ำกัน เช่น **เกอ (c)** กับ **เกอ (k)** และ **เกอ (q)** แม้ว่าจะมีชื่อออกเสียงที่เหมือนกันแต่สามารถจำแนกได้ด้วยชื่อตัวอักษรภาษาเวียดนามนั่นเอง โดยการบอกว่า **เกอ เซ (c)** หรือ **เกอ กา (k)** หรือ **เกอ กู (q)** ซึ่งคล้ายกับภาษาไทย ที่มีเสียง **สอ** ถึง 3 ตัวอักษรด้วยกันและจำแนกได้ด้วยชื่อตัวอักษรเป็น **สอ เสือ (s)** หรือ **สอ ถาชี (t)** หรือ **สอ ศาลา (c)**

ชื่อตัวอักษรและชื่อการออกเสียงของอักษรภาษาเวียดนามมี 29 ตัว ดังตารางต่อไปนี้

ที่	ตัวพิมพ์ใหญ่	ตัวพิมพ์เล็ก	ชื่อตัวอักษร	ชื่อออกเสียง	ที่	ตัวพิมพ์ใหญ่	ตัวพิมพ์เล็ก	ชื่อตัวอักษร	ชื่อออกเสียง
1.	A	a	อา	อา	16.	N	n	แอนด์-เนอ	เนอ
2.	Ă	ă	อ๋า	อ๋า	17.	O	o	ออ	ออ
3.	Â	â	เออ	เออ	18.	Ô	ô	โอ	โอ
4.	B	b	เบ	เบอ	19.	Ơ	ơ	เออ	เออ
5.	C	c	เซ	เกอ	20.	P	p	เป	เปอ
6.	D	d	เต*	เสอ*	21.	Q	q	กู	เกอ
7.	Đ	đ	เด	เดอ	22.	R	r	แอนด์-เหวอ	เหวอ
8.	E	e	แเอ	แเอ	23.	S	s	แอนด์-สือ	สือ
9.	Ê	ê	เอ	เอ	24.	T	t	เต	เตอ
10.	G	g	เต*	เกอ*	25.	U	u	อู	อู
11.	H	h	ฮ่าท	เหอ	26.	U'	ur	อือ	อือ
12.	I	i	อี-หังน	อือ	27.	V	v	เว	เหวอ
13.	K	k	กา	เกอ	28.	X	x	อิก-สือ	สือ
14.	L	l	แอนด์-เหลอ	เหลอ	29.	Y	y	อี-ส่าย, อิกกาแร็ด	อือ
15.	M	m	แอนด์-เหมอ	เหมอ					

ตารางชื่อตัวอักษรและชื่อการออกเสียงภาษาเวียดนาม (แปลและเรียบเรียงจาก Nguyễn Văn Huệ, 2010)

* คำที่ขีดเส้นใต้แทนเสียงก้อง

1.2 HỆ THỐNG NGŨ ÂM TIẾNG VIỆT (ระบบเสียงภาษาเวียดนาม)

1.2.1 Phụ âmพยัญชนะ

A. Phụ âm đầu พยัญชนะต้นเดี่ยว หมายถึง พยัญชนะที่อยู่ส่วนต้นของคำ โดยเป็นตัวอักษรเพียงตัวเดียว ในภาษาเวียดนามมีพยัญชนะต้นเดี่ยว 17 ตัว ได้แก่

ลำดับที่	พยัญชนะต้นเดี่ยว		เสียง	ตัวอย่างคำ	คำอ่าน
	ตัวพิมพ์ใหญ่	ตัวพิมพ์เล็ก			
1.	B-	b-	บ	ba	บา
2.	C-	c-	ก	ca	กา
3.	D-	d-	ส,ช	da	ชา
4.	Đ-	đ-	ด	đa	ดา
5.	G-	g-	ก	ga	กา
6.	H-	h-	ห,ฮ	ha	ฮา
7.	K-	k-	ก	ki	กิ
8.	L-	l-	ล	li	ลิ
9.	M-	m-	ม	mi	มิ
10.	N-	n-	น	ni	นิ
11.	P-	p-	ป	pi	ปิ
12.	Q-	q-	ก	quy	ควี
13.	R-	r-	ส,ร	ra	รา,รา
14.	S-	s-	ส,ซ	sa	ซา
15.	T-	t-	ต	ta	ตา
16.	V-	v-	ว	va	วา
17.	X-	x-	ส,ซ	xa	ซา

B. Phụ âm kép พยัญชนะต้นผสม หมายถึง พยัญชนะที่อยู่ส่วนต้นของคำ โดยมีตัวอักษรประกอบกัน 2 หรือ 3 ตัว แต่ออกเสียงเป็นเสียงเดียว ในภาษาเวียดนามมีพยัญชนะต้นประสม 11 รูป 10 เสียง ได้แก่

ลำดับที่	พยัญชนะต้นผสม		เสียง	ตัวอย่างคำ	คำอ่าน
	ตัวพิมพ์ใหญ่	ตัวพิมพ์เล็ก			
1.	CH-	ch-	จ	cha	จา
2.	GH-	gh-	ก	ghi	กิ
3.	GI-	gi-	ส, ซ	gia	ชา
4.	KH-	kh-	ข, ค	kha	คา
5.	NH-	nh-	ญ	nhi	ญี
6.	PH-	ph-	ฟ, ผ	phi	ฟี
7.	TH-	th-	ถ, ท	thi	ที
8.	TR-	tr-	จ, ตร	tra	จา, ตรา
9.	QU-	qu-	กว	qua	กวา
10.	NG-	ng-	ง	nga	งา
11.	NGH-	ngh-		nghi	งิ

C. Phụ âm cuối พยัญชนะท้าย หมายถึง พยัญชนะที่อยู่ส่วนท้ายของคำ ในภาษาเวียดนามมี 8 รูป 8 หน่วยเสียง ได้แก่

ลำดับที่	พยัญชนะท้าย		เสียง	ตัวอย่างคำ	คำอ่าน
	ตัวพิมพ์ใหญ่	ตัวพิมพ์เล็ก			
1.	-M	-m	ม (แม่กม)	Nam	นาม
2.	-N	-n	น (แม่กน)	Dân	เซิน
3.	-NG	-ng	ง (แม่กง)	Chung	จุง
4.	-NH	-nh	ญ	Minh	มิญ
5.	-P	-p	บ (แม่กบ)	Họp	หือบ
6.	-T	-t	ต (แม่กต)	Đặt	ดัด
7.	-C	-c	ก (แม่กก)	Cốc	กัก
8.	-CH	-ch	จ	Tịch	ติจ

1.2.2 Nguyên âm สระ

A. Nguyên âm đơn สระเดี่ยว ในภาษาเวียดนามมี 12 รูป 11 หน่วยเสียง ได้แก่

ลำดับที่	ตัวอักษร		เสียง	ตัวอย่างคำ	คำอ่าน
	ตัวพิมพ์ใหญ่	ตัวพิมพ์เล็ก			
1.	-I-	-i-	อี (สระอี)	Bi	บี
2.	-Y-	-y-		Ty	ติ
3.	-A-	-a-	อา (สระอา)	Cha	จา
4.	-Ă-	-ă-	อ๋า (สระอะ)	Chăn	จัน
5.	-Â-	-â-	เอ้อ (สระเออะ)	Dân	เติน
6.	-Ê-	-ê-	เอ (สระเอ)	Lê	เล
7.	-E-	-e-	แอ (สระแอ)	Bé	แบ๋
8.	-U-	-u-	อือ (สระอือ)	Tự	ตุ๊
9.	-U-	-u-	อุ (สระอุ)	Đủ	ดู๋
10.	-O-	-o-	เออ (สระเออ)	Mơ	เมอ
11.	-Ô-	-ô-	โอ (สระโอ)	Số	โส
12.	-O-	-o-	ออ (สระออ)	Cho	จอ

B. Nguyên âm kép สระประสม ในภาษาเวียดนามมี 9 รูป 3 หน่วยเสียง ได้แก่

ลำดับที่	ตัวอักษร		เสียง	ตัวอย่างคำ	คำอ่าน
	ตัวพิมพ์ใหญ่	ตัวพิมพ์เล็ก			
1.	-IA	-ia	เอีย (สระเอีย)	Bia	เบีย
2.	-YA	-ya		Khuya	เควีย
3.	-IÊ -	-iê-		Tiếng	เตียง
4.	-YÊ-	-yê-		Duyên	เตวียน
5.	-UA	-ua	อัว (สระอัว)	Mua	มัว
6.	-UÔ-	-uô-		Muộn	หม่วน
7.	-UÂ-	-uâ-		Xuân	ซวน
8.	-UÂ	-uâ	เอือ (สระเอือ)	Mưa	เมือ
9.	-UÔ-	-uô-		Mượn	เหมื่อน

C. Bán nguyên âm:อักษรกึ่งสระ คือ ตัวอักษรที่เป็นได้ทั้งสระและเป็นพยัญชนะควบกล้ำ หรือพยัญชนะท้ายด้วย ในภาษาเวียดนามมีตัวอักษรที่เป็นอักษรกึ่งสระ จำนวน 4 ตัวอักษร ได้แก่ **i, y, o, u** ซึ่งสระ **i** กับ สระ **y** เมื่ออยู่ท้ายคำจะเป็นเสียงพยัญชนะท้าย /-ย/ และ สระ **o** กับ สระ **u** เมื่ออยู่หน้าหรืออยู่ท้ายสระหลักจะเป็นเสียง /ว/ ถ้าอยู่ด้านหน้าสระหลักจะเป็นควบกล้ำ /-ว-/ ถ้าอยู่ท้ายสระหลักจะเป็นพยัญชนะท้าย /-ว/ รายละเอียดดังตาราง

ตำแหน่ง	ตัวอักษร			
	i	y	o	u
หน้าสระ	-	-	oa (อวา)	uê (เอว) [*]
	-	-	oă (อวะ)	uơ (เอวอ) [*]
	-	-	oe (แอว) [*]	uy (อวี) [*]
	-	-		uya (เอวีย) [*]
	-	-		uyê (เอวีย) [*]
หลังสระ	ai (อาย)	ay (ไย)	ao (อาว)	uu (อวีว)
	ơi (เอย)	ây (เอีย)		iêu (เอียว)
	oi (ออย)	uây (อวย)		yêu (เอียว)
	ôi (ไย)			uơu (เอือว)
	ui (อุย)			
	ui (อีย)			
	uôi (อวย)			
	uơi (เอือย)			
หน้าและหลังสระ			oao (อวาว) [*]	uêu (เอว) [*]
			oeo (แอว) [*]	uyu (อวีว) [*]

จากตารางจะเป็นการปรากฏของอักษรกึ่งสระในตำแหน่งต่างๆ ของคำ ไม่ว่าจะเป็นด้านหน้าสระ ด้านหลังสระ และระหว่างสระหลัก นอกเหนือจากนี้ภาษาเวียดนามยังมีคำที่มีการปรากฏอักษรกึ่งสระมากกว่า 1 ตัวอักษรผสมกัน โดยมีอักษรกึ่งสระอยู่ด้านหน้าตัวหนึ่งและอยู่ด้านหลังสระหลักอีกตัวหนึ่ง เช่น **oai** (อวาย), **oay** (อวัย), **oau** (เอว) และ **uoi** (เอว)

^{*} หมายถึงเสียงควบกล้ำ /ว/

1.2.3 Thanh điệuวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ในภาษาเวียดนามมี 5 รูป 6 หน่วยเสียง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

วรรณยุกต์	คำอ่าน	เครื่องหมาย/รูป	ระดับเสียง
ngang	งาง	ไม่มี	กลางหรือสูงระดับ
huyền	เฮี่ยน	`	ต่ำระดับหรือต่ำตก
sắc	ซัก	´	สูง-ขึ้น
nặng	หนัก	·	ต่ำตกและกักที่เส้นเสียง
hỏi	หอย	ʔ	ต่ำ-ขึ้น
ngã	หงา	~	สูง-ขึ้นและกักที่เส้นเสียง

การออกเสียงวรรณยุกต์ วรรณยุกต์ **ngang** เป็นเสียงกลางระดับหรือสูงระดับซึ่งคล้ายเสียงสามัญในภาษาไทย, วรรณยุกต์ **huyền** เป็นเสียงต่ำตก คล้ายกับเสียงวรรณยุกต์เอกในภาษาไทยด้วยเช่นกัน ส่วนวรรณยุกต์ **sắc** เป็นเสียงสูงขึ้นซึ่งคล้ายเสียงวรรณยุกต์ตรี ด้านวรรณยุกต์ **nặng** เป็นเสียงต่ำตกและมีการกักที่เส้นเสียง จึงมีเสียงคล้ายวรรณยุกต์เอกและการกักเส้นเสียงทำให้เสียงสระในคำนั้นกร่อนลง ด้านวรรณยุกต์ **hỏi** เป็นเสียงต่ำขึ้น คล้ายกับเสียงจัตวาในภาษาไทยแต่ปลายเสียงต่ำกว่า และวรรณยุกต์ **ngã** เป็นเสียงสูง-ขึ้นและกักที่เส้นเสียงลักษณะคล้ายกับเสียงจัตวาแต่มีจังหวะการหยุดตรงกลางจากการกักเส้นเสียง

จากตารางจะเห็นว่า รูปเขียนวรรณยุกต์ในภาษาเวียดนาม วรรณยุกต์ **ngang** เป็นวรรณยุกต์ที่ไม่มีรูปคล้ายกับวรรณยุกต์สามัญของภาษาไทยที่ไม่ปรากฏรูปเขียนเช่นกัน ส่วนวรรณยุกต์ **huyền** มีลักษณะเฉียงลงมาจากซ้ายมาขวา, วรรณยุกต์ **sắc** มีลักษณะเฉียงลงมาจากขวามาซ้าย, วรรณยุกต์ **hỏi** มีลักษณะโค้งและจรดลงมา วรรณยุกต์ **ngã** มีลักษณะเหมือนคลื่น ซึ่งทั้ง 4 วรรณยุกต์เป็นวรรณยุกต์ที่ปรากฏรูปอยู่บนสระ มีเพียงวรรณยุกต์ **nặng** วรรณยุกต์เดียวที่ไม่ปรากฏรูปอยู่ด้านล่างของสระ ลักษณะของวรรณยุกต์ **nặng** คือเป็นจุดวงกลมเล็กๆ อยู่ใต้สระ

การวางวรรณยุกต์ในภาษาเวียดนามให้เขียนหรือพิมพ์วรรณยุกต์ในตำแหน่งของสระของคำนั้น ไม่ว่าจะเป็นคำที่มีพยัญชนะท้ายหรือไม่มีพยัญชนะท้าย เช่น

bà bá bà bã และ bạ

bùn bún bunn bũn และ bụn

ในกรณีที่ เป็นคำที่มีสระและอักษรกึ่งสระอยู่ท้ายหรือคำที่มีสระประสมรวมกับอักษรกึ่งสระให้เขียนหรือพิมพ์วรรณยุกต์ไว้ในตำแหน่งสระหลักหรือสระประสมตัวสุดท้ายของคำ เช่น

bào	báo	bảo	bão	และ	bạo
mài	mái	mãi	mãi	และ	mại
hòi	hói	hỏi	hỏi	และ	hội
tuòi	tuói	tuối	tuối	และ	tuội

ในกรณีที่ คำมีอักษรกึ่งสระอยู่หน้าสระ เช่น oa สระ o เป็นอักษรกึ่งสระทำหน้าที่เป็นเสียงควบกล้ำ /ว/ ของคำ จึงต้องเขียนหรือพิมพ์วรรณยุกต์ในตำแหน่งสระ a ที่เป็นสระหลัก ถึงแม้ว่าจะปรากฏเป็นตัวสุดท้ายของคำก็ตาม ดังตัวอย่าง

toà	hoà
-----	-----

และคำที่มีพยัญชนะต้น qu (เกว๋อ) ต้องเขียนหรือพิมพ์วรรณยุกต์ในตำแหน่งสระซึ่งปรากฏเป็นตัวสุดท้ายของคำ เช่น

quá	quả	quý
-----	-----	-----

ในกรณีที่ เป็นคำที่ประกอบด้วยสระ, กึ่งสระและสระประสมและยังมีพยัญชนะท้ายให้เขียนหรือพิมพ์วรรณยุกต์ไว้ในตำแหน่งสระหลักหรือสระตัวสุดท้ายก่อนพยัญชนะท้าย เช่น

hoàn	hoán	hoãn	hoãn	และ	hoạn
nguồn	nguồn	nguồn	nguồn	และ	nguồn
tuyên	tuyên	tuyên	tuyên	และ	tuyên

2. CÁCH GHÉP VẦN TRONG TIẾNG VIỆT (วิธีการประสมคำในภาษาเวียดนาม)

2.1 คำ เสียงพยัญชนะต้น+เสียงสระ = รวมเสียง+วรรณยุกต์ = เสียงทั้งคำ

การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาเวียดนามนั้น กรณีที่เป็นคำศัพท์ไม่มีพยัญชนะตัวสะกดและเป็นสระเดี่ยว จะเริ่มต้นด้วยการอ่านพยัญชนะต้นและตามด้วยสระเดี่ยว แล้วจึงออกเสียงผสมระหว่างพยัญชนะและสระ และตามด้วยเสียงวรรณยุกต์ (ยกเว้นวรรณยุกต์ ngang) แล้วจึงออกเสียงผสมกันเป็นคำ เช่น

Ba =	bờ + a	= ba	
บา	เป๋อ อ่า	บา	
Bà =	bờ + a	= ba + huyền	= bà
Bá =	bờ + a	= ba + sắc	= bá
Bạ =	bờ + a	= ba + nặng	= bạ
Bả =	bờ + a	= ba + hỏi	= bả
Bã =	bờ + a	= ba + ngã	= bã

2.2 คำ เสียงสระ1+เสียงกึ่งสระ = รวมเสียง+พยัญชนะต้น = รวมเสียง+วรรณยุกต์ = เสียงทั้งคำ

กรณีเป็นคำที่มีสระสองเสียง จะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงสระตัวที่ติดกับพยัญชนะต้นก่อน (สระหลัก) แล้วค่อยออกเสียงสระตัวถัดมา (กึ่งสระ) และออกเสียงรวม แล้วจึงออกเสียงพยัญชนะต้นแล้วออกเสียงรวมเป็นคำ ถ้ามีวรรณยุกต์ก็ออกเสียงวรรณยุกต์ (ยกเว้นวรรณยุกต์ ngang) แล้วจึงออกเสียงผสมกันเป็นคำ เช่น

Bao	a + o = ao,	bờ + ao = bao	
บาอ	อ่า ออ อาว	เป๋อ อาว บาอ	
Bào	a + o = ao,	bờ + ao = bao + huyền = bào	
Báo	a + o = ao,	bờ + ao = bao + sắc = báo	
Bạo	a + o = ao,	bờ + ao = bao + nặng = bạo	
Bảo	a + o = ao,	bờ + ao = bao + hỏi = bảo	
Bão	a + o = ao,	bờ + ao = bao + ngã = bão	

2.3 **Cả** $\text{เสียงสระ1+เสียงสระ2+เสียงกึ่งสระ} = \text{รวมเสียง+พยัญชนะต้น} = \text{รวมเสียง+วรรณยุกต์} = \text{เสียงทั้งคำ}$

กรณีเป็นคำที่มีสระผสม และมีเสียงกึ่งสระอยู่ท้าย จะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงสระตัวที่ติดกับพยัญชนะต้นก่อน แล้วค่อยออกเสียงสระตัวถัดมา (ตัวที่สอง) และเสียงกึ่งสระ (ตัวท้าย) แล้วจึงออกเสียงรวมของสระกับกึ่งสระ ต่อจากนั้นจึงออกเสียงพยัญชนะต้นแล้วออกเสียงรวมเป็นคำ ถ้ามีวรรณยุกต์ก็ออกเสียงวรรณยุกต์ (ยกเว้นวรรณยุกต์ ngang) แล้วจึงออกเสียงผสมกันเป็นคำ เช่น

$$\text{Buoi} \quad u + \sigma + i = uoi, \quad b\grave{o} + uoi = buoi$$

เปื่อย อือ เออ อี เอื่อย เป๋อ เอื่อย เปื่อย

$$\text{Bu\grave{o}i} \quad u + \sigma + i = uoi, \quad b\grave{o} + uoi = buoi + \text{huyền} = bu\grave{o}i$$

$$\text{Bu\acute{o}i} \quad u + \sigma + i = uoi, \quad b\grave{o} + uoi = buoi + \text{sắc} = bu\acute{o}i$$

$$\text{Bu\grave{o}i} \quad u + \sigma + i = uoi, \quad b\grave{o} + uoi = buoi + \text{nặng} = bu\grave{o}i$$

$$\text{Bu\grave{o}i} \quad u + \sigma + i = uoi, \quad b\grave{o} + uoi = buoi + \text{hỏi} = bu\grave{o}i$$

$$\text{Bu\grave{o}i} \quad u + \sigma + i = uoi, \quad b\grave{o} + uoi = buoi + \text{ngã} = bu\grave{o}i$$

2.4 **Cả** $\text{เสียงสระ+เสียงพยัญชนะท้าย} = \text{รวมเสียง+พยัญชนะต้น} = \text{รวมเสียง+วรรณยุกต์} = \text{เสียงทั้งคำกับเสียงรวม}$

กรณีเป็นคำที่มีพยัญชนะท้ายสะกด จะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงสระ (เดี่ยว) กับเสียงพยัญชนะท้าย และออกเสียงรวม ต่อจากนั้นออกเสียงพยัญชนะต้นและออกเสียงรวม และออกเสียงวรรณยุกต์ (ยกเว้นวรรณยุกต์ ngang) แล้วจึงออกเสียงผสมกันเป็นคำ เช่น

$$\text{Ban} \quad a + n\grave{o} = an, \quad b\grave{o} + an = ban$$

บาน อา เหน่อ อาน เป๋อ อาน บาน

$$\text{B\grave{a}n} \quad a + n\grave{o} = an, \quad b\grave{o} + an = ban + \text{huyền} = b\grave{a}n$$

$$\text{B\acute{a}n} \quad a + n\grave{o} = an, \quad b\grave{o} + an = ban + \text{sắc} = b\acute{a}n$$

$$\text{B\grave{a}n} \quad a + n\grave{o} = an, \quad b\grave{o} + an = ban + \text{nặng} = b\grave{a}n$$

$$\text{B\grave{a}n} \quad a + n\grave{o} = an, \quad b\grave{o} + an = ban + \text{hỏi} = b\grave{a}n$$

$$\text{B\grave{a}n} \quad a + n\grave{o} = an, \quad b\grave{o} + an = ban + \text{ngã} = b\grave{a}n$$

กรณีเป็นคำที่มีพยัญชนะท้ายสระกด เป็นเสียง c(-ก), ch(-จ), p(-ป) และ t(-ต) เมื่อรวมเสียงสระกับพยัญชนะท้ายแล้ว เสียงรวมของสระและพยัญชนะท้ายจะเป็นเสียงสูง (เสียงตรี) ต่อจากนั้นออกเสียงพยัญชนะต้นและออกเสียงรวมซึ่งเสียงรวมก็ยังคงเป็นเสียงตรี และเมื่อรวมเสียงวรรณยุกต์ก็ออกเสียงผันตามวรรณยุกต์นั้นเป็นคำ เช่น

Tóc	o + cò = óc,	tò + óc = tóc + sắc = tóc
Khách	a + chò = ách,	khò + ách = khách + sắc = khách
Hộp	ô + pò = óp,	hò + óp = hộp + nặng = hộp
Mắt	ă + tò = ắt,	mò + ắt = mắt + sắc = mắt
Mặt	ă + tò = ắt,	mò + ắt = mặt + nặng = mặt

ข้อสังเกต คำที่มีพยัญชนะท้าย c(-ก), ch(-จ), p(-ป) และ t(-ต) มักจะปรากฏร่วมกับเสียงวรรณยุกต์ sắc และ nặng เท่านั้น ผู้เขียนจึงยกตัวอย่างรูปแบบการสะกดของวรรณยุกต์ sắc และ nặng เท่านั้น

2.5 คำ เสียงสระ1+เสียงสระ2+พยัญชนะท้าย = รวมเสียง+พยัญชนะต้น = รวมเสียง+วรรณยุกต์ = เสียงทั้งคำ

กรณีที่คำนั้นมีพยัญชนะท้าย และเป็นคำที่มีสระผสม 2 เสียง จะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงสระตัวที่ติดกับพยัญชนะต้น และสระตัวต่อมา และเสียงพยัญชนะท้ายแล้วจึงออกเสียงรวม ต่อจากนั้นออกเสียงพยัญชนะต้นและออกเสียงรวม และออกเสียงวรรณยุกต์ (ยกเว้นวรรณยุกต์ ngang) แล้วจึงออกเสียงผสมกันเป็นคำ เช่น

Biên	i + ê + nò = iên,	bò + iên = biên
Biên	ee ee nen ee nen	เบ่อ เอียน เบียน
Biên	i + ê + nò = iên,	bò + iên = biên + huyền = biên
Biến	i + ê + nò = iên,	bò + iên = biên + sắc = biến
Biện	i + ê + nò = iên,	bò + iên = biên + nặng = biện
Biển	i + ê + nò = iên,	bò + iên = biên + hỏi = biển
Biển	i + ê + nò = iên,	bò + iên = biên + ngã = biển